

שבירת קרסול בזמן נפילה, טיפוס בעין פארה, 2018

ממצאים

רקע

תאריך ושעת התאונה - 6/7/2018 בשעה 10:00 בערך
האתר - עין פארה

סוג הפעילות - טיפוס

המסלול - הנזיר, 6a

המשתתפים באירוע - נדב ועמיר, שותפים לטיפוס

נוכחים נוספים - תום וקטיה (נסעו איתנו לעין פארה), בועז סגיר והשותף שלו (טיפסו באתר באותו בוקר, והגיעו לאחר הנפילה)

תיאור האירוע

פירוט התרחשות האירוע

אני, עמיר, תום וקטיה נסענו ביחד לטפס בעין פארה. אספתי אותם קצת אחרי 7 מתל אביב, ונסענו ישירות לאתר. ההגעה לאתר הייתה סטנדרטית והחלטנו להתחיל לטפס בצפוני ובהמשך לעבור לדרומי. מייד בהתחלה התפצלנו- תום וקטיה התחילו לטפס בסקטור הראשון (הקרוב ביותר לכניסה לשמורה), ואני ועמיר הלכנו לסקטור האחרון. החלטנו להתחיל את היום עם שני מסלולים קלים צמודים - הנזירה ואחריה הנזיר, שניהם בדירוג 6a. פתחתי את הנזירה ואחרי עמיר ניקה את המסלול. שנינו סגרנו את המסלול באונסייט. אחרי זה מייד עברנו לטפס את הנזיר, מסלול שעמיר כבר טיפס בעבר ואני לא טיפסתי. החלטנו שאני שוב אפתח את המסלול ועמיר יניקה. לפני שהתחלתי לטפס עמיר סיפר שהמסלול יפה, וקל, אבל שיש בו חלק מפחיד בין הבולט האחרון לתחנה, עם בטא טריקית, ורנאאוט גדול. אני בחנתי את נעלי הטיפוס שלי וראיתי שהם כבר במצב רע מאוד, ונקרעו עוד קצת במסלול הראשון שעשיתי - בנעל שמאל הסוליה הייתה קרועה לחלוטין באיזור הבוהן, עד כדי שהבוהן ביצבצה החוצה, ובנעל ימין הסוליה התחילה להיקרע. אמרתי לעמיר שאני מרגיש מאוד לא בטוח עם הנעליים, ואני כל הזמן מחליק, והצעתי שבהמשך נטפס רק מסלולי ספורט קלים או טראד. עליתי לפתוח את המסלול וההתחלה הייתה קלה. בערך באמצע המסלול הטיפוס נהיה יותר בסגנון סלאב וצריך להשתמש הרבה ברגליים. בשלב הזה כבר התחלתי להחליק הרבה עם רגל שמאל, והרגשתי מאוד לא בטוח. ביקשתי מעמיר טייק, הסתכלתי על הנעליים, שנקרעו עוד קצת, והתלבטתי אם לרדת מהמסלול. אחרי דקה החלטתי להמשיך, והמשכתי לטפס. כשהגעתי לבולט האחרון נחתי על ג'אגים נוחים והתלבטתי אם להמשיך או לרדת. הרגשתי שמידת האיון נוחות ממסלול שבאופן כללי הוא קל לי, היא מוגזמת, ושאני לא נהנה מהטיפוס, אבל בסוף בגלל שהייתי רק מרחק כמה מטרים מהתחנה החלטתי להמשיך. הסתכלתי למעלה

וראיתי שהתחנה די רחוקה מהבולט (נראה כמו 3 מטר בערך). שאלתי את עמיר מה הבטא, כי לא ראיתי אחיזות ברורות, והוא הסביר לי אותה.

התחלתי לטפס לפי הבטא שעמיר נתן לי, ועליתי בגובה. לקח לי הרבה זמן למצוא את הבטא הנכונה, ובסוף הגעתי לבערך חצי מטר מתחת לתחנה ומשמאל לה. ניסיתי למצוא את האחיזה הבאה במשך כמה דקות אבל לא הצלחתי. לאט לאט התעייפתי, ובשלב כלשהו יצאתי לאחיזה שחשבתי שהיא טובה, אבל גיליתי שהיא לא טובה. כשחזרתי אחורה בדאון קליימב, העברתי את המשקל לרגל שמאל והחלקתי.

צעקתי לעמיר - "נופל", והרגשתי שאני בנפילה חופשית ארוכה. הגוף שלי הספיק להסתובב באוויר שמאלה, ככה שהקיר היה מימיני. זה כבר קרה לי בעבר, ובאותה פעם כופפתי את רגל שמאל כמו חסידה כדי לספוג את הנפילה (כמו עמידת עץ ביוגה). אני חושב שזה מה שעשיתי גם הפעם. כשפגעתי בקיר הרגשתי כאב חד בכף רגל שמאל. הסתכלתי על הרגל וראיתי שהיא עקומה (כף רגל שמאל הסתובבה שמאלה). הסתכלתי על שאר הגוף וראיתי שהוא בסדר ולא כאב לי שום מקום אחר.

צעקתי לעמיר שיוריד אותי למטה והשתמשתי ברגל הטובה להתרחק מהקיר. כשהתקרבתי אליו צעקתי שנפצתי, שיתקשר למדא ישירות לקרוא לעזרה ולפקחים. כשהגעתי לריצפה מיד נשכבתי, עמיר בדק שאני בסדר ומיד רץ לקרוא לעזרה.

בזמן שהייתי לבד ניסיתי לנתק את החבל ולהוריד את הרתמה.

הראשונים שהגיעו היו תום וקטיה ומטפסים אחרים, ואחריהם הפקחים של השמורה. הם נתנו לי מים, עזרו לי להוריד את הנעל מרגל ימין, וקראו לחילוץ ולאמבולנס של מדא.

אנשי יחידת החילוץ הביאו קרש גב, חיברו אותי אליו, קיבעו את הרגל וחיכו לסמכות רפואית שתוכל לפנות אותי מהשטח. כשהגיע הסמכות הרפואית (אני לא בטוח אם הוא היה פרמדיק או חובש), הוא עשה עוד בדיקות, נתן לי מורפיום ואישר לפנות אותי. היחידת חילוץ הניחו אותי על אלונקה וסחבו אותי לאמבולנס, מה שלקח בין 10 דקות לחצי שעה.

באמבולנס פינו אותי להדסה הר הצופים, שם החזירו את כף הרגל למקום והמשיכו עם בדיקות, אשפוז ובקרוב ניתוח. הדיאגנוזה - דיסלוקציה של כף רגל שמאל, עם שבר פתוח בקרסול ב3 עצמות.